

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Попович Емми Рудольфівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 3 Закону України „Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану“

Київ
28 серпня 2025 року
№ 94-3(I)/2025

Справа № 3-42/2025(84/25)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Попович Емми Рудольфівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 3 Закону України „Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану“ від 15 березня 2022 року № 2136–IX (Відомості Верховної Ради України, 2022 р., № 14, ст. 117) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернулась Попович Е.Р. із клопотанням перевірити на відповідність частинам другій, четвертій, шостій статті 43 Конституції України (конституційність) частину другу статті 3 Закону

України „Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану“ від 15 березня 2022 року № 2136–ІХ зі змінами (далі – Закон).

Відповідно до частини другої статті 3 Закону „у період дії воєнного стану повідомлення працівника про зміну істотних умов праці та зміну умов оплати праці, передбачених частиною третьою статті 32 та статтею 103 Кодексу законів про працю України, здійснюється не пізніше як до запровадження таких умов“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що „повсюдне застосування даної норми на території всієї нашої держави не відповідає принципу правової визначеності та меті її впровадження законодавцем“; „застосування цієї норми призвело до безпідставного обмеження права <...> на працю“.

На підтвердження своєї позиції Попович Е.Р. посилається на окремі приписи Конституції України, Закону, Кодексу законів про працю України, на Пояснювальну записку до проекту Закону України про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану (реєстр. № 7160), ухваленого як Закон, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга

вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що автор клопотання, зосередившись на потребі у застосуванні оспорюваного припису Закону „виключно у підприємствах/установах/організаціях, що зазнали або мають реальний ризик зазнати наслідки воєнних злочинів росії, що тягтиме подальшу реорганізацію трудових процесів у таких закладах“, не навів аргументів, які підтверджували б, що частиною другою статті 3 Закону порушено його конституційне право на працю. Натомість фактично висловив незгоду із законодавчим регулюванням порядку організації трудових відносин в умовах воєнного стану, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень про невідповідність Конституції України частини другої статті 3 Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Попович Емми Рудольфівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 3 Закону України „Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану“ від 15 березня

2022 року № 2136–ІХ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**